

Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ καταδικασθέντος εἰς θάνατον Πίνην ἐπιφυλασσόμεθα εἰς τὸ προσεχὲς ἡμῶν δύλλον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς συνενόχου αὐτῷ Ἐλισάβετ Σκριβάνου. Μετὰ ταύτας, ἐλπίζοντες δτὶ ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν περιέργειαν τῶν ἀνιγγωνωτῶν ἡμῶν, θέλομεν δημοσιεύσει πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν τραγικὴν ὑπόθεσιν Βέρδη, ἵς ἡ ἔκδικσις γενήσεται μετά τινας ἡμέρας.

Τοιαῦται σκηναὶ φρικώδεις, οἵαι αἱ τῆς ὑποθέσεως Πίνη καὶ Βέρδη, ἀλλαχοῦ ἐν μυθιστορήμασι περιγραφόμεναι διεγέρουσι τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον καὶ καθίστανται τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἐνῷ παρ' ἡμῖν διέρχονται ἀπαρατήρητοι ἐκτυλισσόμεναι ἐν τῇ πραγματικότητι πρὸ τῶν δυμάτων μας !



Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δὲ Κάστρον.

Ἐρατεινὴ Κόμη,

Δὲν σ' ἐλησμονήσαμεν, ως παραπονεῖσαι διὰ τῆς τελευταῖας σου ἐπιστολῆς, οὔτ' ἐστείρευσε δυστυχῶς ἡ πνευματικὴ περαγωγὴ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Εἴχομεν πολλὰ περίεργα νὰ σου ἀποστείλωμεν ἀλλ' ἀνεβάλλομεν μέχρι τοῦδε τὴν ἀποστολήν των, διότι δὲν ἡξεύρω κι' ἔγω τί μᾶς ἔκαμνε νὰ πιστεύωμεν δτὶ, μιμούμενος τοὺς ἀπειροπληθεῖς ξένους, οἵτινες ἐκ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ κόσμου ἀθρόοι συρρέουσιν ἐνταῦθι, δπως ἐπιδεῖξαὶ τὰς κλασσικὰς προτομὰς των καὶ . . . ληστευθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀμαχητῶν, θὰ ἐπεσκέπτεσο καὶ σὺ τώρα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ἢν δχι διὰ κακμίαν ἄλλην κίτικην, τούλαχιστον διὰ νὰ βοηθήσῃ διὰ τῶν φώτων σου τὴν Ἀντιπολίτευσιν εἰς τὰς προσεχεῖς κατὰ τῆς συμβάσεως τῆς σταφίδος πατριωτικοὺς ἀγῶνας της, νὰ συγχαρής αὐτοκροσώπως τὸν κλεινὸν οἰκονομολόγον, τὸν ἀνακαλύψαντα τέλος τὴν φιλοσοφικὴν λίθον δι' ἡς μεταβάλλεται, εὐκολώτερον τῶν πολιτικῶν φρονημάτων του, τὸ ἀργίλλιον εἰς ἀργυρόν, ἢ νὰ ἐπισκεφθῆς καὶ σὺ τὴν Καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν καὶ νὰ θαυμάσῃς τὰ τόσα γοητευτικὰ σκαριφῆματα, τὰ τόσα ὀρεκτικὰ ἐπιτράπεζα, τὰς τόσας μαγικὰς ἐμπαιστὰς γραφὰς καὶ τὰ τόσα — χαρακτήρισέ τα σὺ — πτηνὰ πλαισία. "Ἄν ἀγνοῇς τὴν σημασίαν αὐτῶν τῶν πραγμάτων δὲν πταίεις σύ" πταίει ὁ εὐγενὴς πάππος σου, δστις, ἀντὶ κονιορτοβρεθῶν τόμων, οὓς ὑπὸ τὸ ὑποτρέμον φῶς πενιχρὰς κανδήλας νὰ φυλλομετρῆς ἐπὶ δλοκλήρους νόκτας, καταγινόμενος εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐμπαιστῶν γραφῶν ἢ τῶν ἐπιτραπέζων, σοῦ ἀφῆκε μόνον περγαμηνὰς εὐγενείας ! . . .



"Ἀλλὰ δὲν ἤλθες, Κόμη! Τίς οἶδε! "Ισως τὰ ἔξοδα τοῦ

ταξιδίου! . . . "Ισως ἡ πικρὰ ἀνάμνησις τῶν ἐν Φαλήρῳ δεινοπαθημάτων σου! . . . "Ισως τὸ ζήτημα τοῦ ὄδατος καὶ τοῦ κονιορτοῦ . . . Θὰ σὲ κρατοῦν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ μακρὰν τῆς πεφιλημένης πατρίδος. Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔξ αὐτῶν, ἥδη διαδεδομένης, μᾶς ἀπεστέρησαν τῆς γλυκείας, αὐτῆς ἀπολαύσσως, σπεύδομεν σήμερον διὰ τῆς παρούσης μας νὰ μετριάσωμεν ὄλιγον τὴν θλιψιν μας, συνομιλοῦντες στιγμάς τινας" νοερῶς μετὰ σοῦ.

Τὸ ἀντικείμενον δπερ μᾶς περέχει τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην εὐχαιρίαν, εἶναι φυλλάδιον ἐκ τεσσάρων σελίδων εἰς 8^η, περιλαμβάνον περὶ τὰ ἔνδεικα ποιήματα, ἀναφερόμενα ὅλα εἰς ἔθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ θέματα καὶ γεγραμμένα κατὰ το style τῆς ἀποκαλύψεως, δηλ. ἀκατάληπτα.

"Ακούσε τὸ πρῶτον καὶ κρίνε :

•ΤΟΙ ΥΨΙΣΤΩ ΟΝΤΙ

Τῷ δὲν φίζωμεν καὶ κινούμενα καὶ ἐσμὲν τῷ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, οὗτινος τὴν ἀγαθὴν τοῦ νὰ πλασθῶμεν τρεφόμεθα καὶ ὡμεν ἐν τῇ τῶν ἀνθέων καὶ μυρσινῶν ταύτη γῆ κελαδεῖ καὶ ἀντιλαλεῖ τὸ γλυκύμολπον ὄσμα τοῦ περιωτοῦ διάλου τῆς ἀνοίξεως» (τέλος τοῦ τίτλου).

'Αέννας πηγήφωτος! 'Ἐκ νεαροῦ ἀτθώος
'Ατθήσαντος τῷ τρέφοντι τὴν πλάσιν βλέμματί Σου
'Ἐν οὐρανοῖς σου τὰ πτηνὰ τὰ κρῆτα ἐν ἄγροῖς Σου
Δόσιν διέγην φίλην τε τῷ τέωφ Ισραὴλ σον θεῖς.
'Οφείλω δὲ πρωτόλεια ἐκ λογικῶν ἀτθέων
Δρέψας ήτα προσάκω σοι ἐκ τῶν δεδωρημένων
"Ηκιοσορ ἀτταπόδομαρ πολλῶτε δρειλορέων
Τοῦδε ἐν προμετωπίδ' αὐτῇ στίχονς μου ἀληθεῖς.
'Ασκήσας μυήμην μελετῶν ἐφλεξα τὴν ἑστίαν
Τῆς ταπεινῆς καρδίας μου ἐν θέρμῃ, ἐν τῇ αἰγλῇ
Τῶν λόγων σου τῶν φλογερῶν τῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
'Ἐκ μύστεων σου καὶ ὑμρωδῶν ἡχούντων ἐτι δημιεῖται



Τὸ ἀνωτέρω ποίημα, ἡναγκάσθην νὰ τὸ παραθέσω ὅλο κληρον μόνον καὶ μόνον δπως σοῦ προσφέρω τι αὐτοτελὲς ἐκ τοῦ διλου ἔργου καὶ κατορθώσῃς οὔτω νὰ ἐμβαθύνῃς εἰ τὸ πνεῦμα τοῦ παραδόξου αὐτοῦ ποιητοῦ, δστις ἐκ μετριοφορούνης παρέλειψε νὰ σημειώσῃ που καὶ τὸ δνομά του

Μὴ νομίσῃς δὲ δτὶ καὶ τὰ λοιπὰ ποιήματα ὑστεροῦν κατά τι τοῦ πρώτου! Τὰ διαπνέει ὅλα ἡ αὐτὴ ἔμπνευσις ἡ αὐτὴ σαφήνεια, ἡ αὐτὴ γλώσσα, καὶ ίδοὺ καὶ ἡ ἀποδειξίς :

'Αγγέλλεται χαριδόνυρος ἡ μέλλονσα τοῦ Πλάστον
'Ἐκ τῆς Παρθένου τέττησις ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει
'Ἐπειδὲ τοῦ ἀρτού πόλεως δὲ Βηθλεὲμ σημαίνει
Ζωῆς αἰωνιζόντης τοῦ ἀρτος γεννᾶται ἐπὶ τῇ.
Κ' ίδον ἡ μήτηρ ἐρχεται ἡ τε' Ἀγία Εῦα,
Νηστεύοντος εἰς τὰ ἀγία ἀγίων ἡ Παρθένος
'Τπὸ ἀγγελικῆς τροφῆς στιζομένην ἀσμένως
Νηστεύει καὶ ποτὴρ τὴν ζωὴν ήτα γεννήση σύραντο!
Καὶ ίδον Νυμφίας δὲ Χριστος αὐτῇς τῶν ἀτθοκόμος
Μετὰ τὴν ἐτεροτονιαν αὐτοῦ σημήνησεν φωσφόρον
'Ἐτ λόχτων ἀρετῶν αὐτῶν καὶ ἐπόθησα εὐνόμως
'Ἐτ θεοῦ τόμῳ ἐτδοξορ τὰ ίδια ἐν χρόνοις σον λαμπροῖς
Κ' ίδον ἡ Μήτηρ τὴν ζωὴν εναγγελίζεται αλφης
Κι' δ στεραγμὸς τῆς γῆς χαρὰ καὶ ἡ λόπη θεμηδία
Γίγνεται καὶ τοῦ δαιμονος δούλη γῆ πρὸς κυρία
Συμβασιλεύοντα δὲ Χριστῷ διὰ τῆς θεοτόκου τοῦ